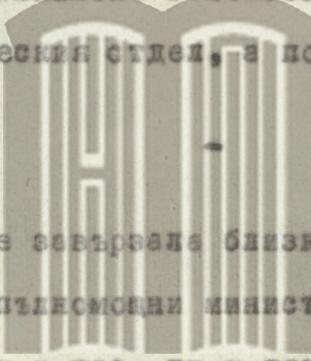

фа за Германия.

Докато мадам Лерхенфелд беше много бойка, мъжът ѝ беше мек и спокоен. Когато говореше против Хитлер, цялата трепереше от яд, ужасяваше се. Не беше антисемитка, макар да бе чиста германка. И Лерхенфелд не беше против евреите. Баща му не бил много богат, но бил, както отбелязахме, много обичан и уважаван.

Мадам Лерхенфелд беше млада, стройна, хубава склонена, високо интелигентна. Нейният първи мъж също бил богат.

Дъщерята на мадам Лерхенфелд – Христиан, бе от първия и й мъж. Тук тя се сближи и схени за италианския пълномощен министър граф Мажистрати. Имаха две деца. Мажистрати също се схени за втори път. И той е от богато италианско семейство. След завръщането си в Рим стана шеф на политическия отдел, а по-късно посланик в Анкара.

В София беше се завързала близка дружба между дъщерите на английския и френския пълномощни министри, на граф Лерхенфелд и моята дъщеря. Срещаха се ту у нас, ту у тях. Пълномощните министри искаха да измерят българка на тяхната възраст и да служи за връзка между тях. Най-напред френският пълномощен министър потърси тази дружба, искаже дъщеря му била много свободолюбива с цел дъщеря ми да ѝ скаже известие влияние. После се запознаха с дъщерята на Рендел. Към тях се пристъпих и дъщерята на директора на италианската банка "Комерциале" – Бенучи, която беше радио красива и възпитана девойка.

Един ден Бенучи ме помоли по телефона да го посетя в банката. Отзовах се на поканата му. Порещах ме с тон на извинение и загриженост:

– Викам Ви по моя работа, г. Палавеев...

Въведе ме в салона за приеми. Там откри мъжете си:

– Директорът на пловдивския клон на банката Мерзугора иска да се схени за моята дъщеря. Но тя не го харесва. Не дава и дума да